Зоряна ніч

АвторЧе | AuthorChe

Поле, нічне небо, зорі.
Тихий вітерець гуляє.
Сидить одна дівчина в полі,
В безхмарне небо споглядає.
Сидить сама-самісінька,
Когось вона чекає.
З кимось переписується,
Думки розповідає.
Уявляє простирадло,
Як з другом там лягає.
І як дивиться на зорі,
Поки він вірша читає.
А зорі тихо миготять
І іноді немов живі.
Одна зоря впала поруч,
Кришталь лежить в траві.
Замріяна, сама сидить,
Сльози течуть по щоці.
Але щось було не так,
Залишилась зоря в руці.
Її стискає міцно і бажає,
Щоб здійснилась її мрія.
Щоб ніколи не була сумна,
І щоб не була більше одна….

Вадим Ємельянов (AuthorChe)
Дата написання: 25.08.2022